

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ
ΠΟΥ ΔΟΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ
ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

ΚΑΤ' ΕΦΕΣΗ
ΚΑΙ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ

(Μέρος 3, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ)
(Αποφάσεις Ολομέλειας)

11 Μαρτίου, 1994

[ΠΙΚΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ,
ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στές]

GABBIANO OVERSEAS LTD.,

Εφεσείοντες,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟ-
ΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ,

Εφεσιβλήτων,

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1115)

*Εκτελεστή πράξη — Βεβαιωτική πράξη — Δεν μπορεί να προσβληθεί
με Αίτηση Ακυρώσεως.*

5

*Τελωνειακοί Δασμοί και Φόροι Καταναλώσεως — Μηχανοκίνητα
οχήματα — Εισαγωγή αυτοκινήτου από εταιρεία που παρουσιά-
στηκε σαν αλλοδαπή — Δεν εδικαιούτο του ενεργητήματος του
αδασμολογίτου με βάση τους περί Τελωνειακών Δασμών και
Φόρων Καταναλώσεως Νόμους του 1978-1981 — Η εκτίμηση του*

- καταβλητέου δασμού με βάση την αγοραία αξία του αυτοκινήτου κατά τον χρόνο λήψης της απόφασης του Διευθυντή κρίθηκε ορθή και επικυρώθηκε.
- Λέξεις και Φράσεις — “Αλλοδαπή εταιρεία” στους περι Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμους του 1978-1981. 5
- Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα Άρθρο 146.3 — Καταχώρηση προσφυγής εντός 75 ημερών από τη δημοσίευση της διοικητικής πράξης ή απόφασης.
- Νέα έρευνα — Τελωνειακοί Δασμοί και Φόροι Καταναλώσεως — Υποχρέωση του Διευθυντή να προβεί σε νέα έρευνα και επανεξέταση της απόφασής του για επιβολή του καταβλητέου δασμού όταν υπάρχουν νέα ουσιώδη στοιχεία. 10
- Μετά από έρευνα που διεξήγαγε ο Διευθυντής, διαπιστώθηκε ότι οι εφεσείοντες που εκτελώνισαν αυτοκίνητο χωρίς την καταβολή δασμού, δεν δικαιούνταν στο ευεργέτημα της αδασμολόγητης εισαγωγής αυτοκινήτου αφού δεν διατηρούσαν γραφεία στην Κυπριακή Δημοκρατία ούτε εργοδοτούσαν οποιονδήποτε μόνιμο υπάλληλο. Σαν αποτέλεσμα ο Διευθυντής ανακάλεσε την απόφασή του για απαλλαγή από εισαγωγικό δασμό του εν λόγω αυτοκινήτου με επιστολή ημερομηνίας 27/3/86, και επέβαλε δασμό ανερχόμενο σε ΛΚ4.565,91 σεντ και πρόστιμο ΛΚ200 ως συμβιβαστική ποινή για την χρήση του αυτοκινήτου από μη δικαιούμενο πρόσωπο. 15 20
- Στις 9/4/1986 οι εφεσείοντες ζήτησαν αναθεώρηση της πιο πάνω απόφασης.
- Στις 24/11/1986 οι εφεσείοντες ζήτησαν εξουσιοδότηση για καταβολή του σχετικού δασμού δηλώνοντας ταυτόχρονα ότι στο μεταξύ το αυτοκίνητό τους καταστράφηκε ολοσχερώς σε τροχαίο δυστύχημα. 25
- Ο Διευθυντής, με επιστολή του ημερομηνίας 15/12/1986 επέμεινε στην απόφασή του με ημερομηνία 27/3/1986.
- Με επιστολή τους με ημερομηνία 24/12/1986 οι εφεσείοντες ζήτησαν επανεξέταση της απόφασης του Διευθυντή. Ο Διευθυντής απάντησε στους εφεσείοντες με επιστολή του ημερομηνίας 26/1/1987 απορρίπτοντας την απαίτησή τους για υπολογισμό του πληρωτέου δασμού με βάση την αξία του αυτοκινήτου μετά το δυστύχημα. 30
- Οι εφεσείοντες καταχώρησαν προσφυγή εναντίον της ανακλητι- 35

5 κής απόφασης του Διευθυντή, εναντίον της επιβολής του δασμού και προστίμου που αναφέρονται πιο πάνω και εναντίον της επιβολής δασμού με βάση την αξία του αυτοκινήτου κατά τον Μάρτιο του 1986 και όχι με βάση την αξία του σε οποιοδήποτε άλλο μεταγενέστερο στάδιο.

Ο μόνος λόγος ακύρωσης που προβλήθηκε εκ μέρους των εφεσειόντων στο πρωτόδικο Δικαστήριο ήταν ότι ο Διευθυντής δεν διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα και ως εκ τούτου η απόφασή του λήφθηκε με πλάνη περί τα πράγματα.

10 Εκ μέρους του Διευθυντή ηγέρθηκε η προδικαστική ένσταση ότι η προσφυγή ήταν εκπρόθεσμη εφόσον η μόνη εκτελεστή διοικητική πράξη ήταν η ανακλητική απόφαση του Διευθυντή με ημερομηνία 27/3/1986.

15 Το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή με βάση την προδικαστική ένσταση. Επίσης εξέτασε την προσφυγή στην ουσία της και έκρινε ότι ο ισχυρισμός των εφεσειόντων για λήψη της επίδικης απόφασης με πλάνη περί τα πράγματα ήταν ανυπόστατος.

20 Η έφεση ενώπιον της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου περιορίστηκε κατά του μέρους της πρωτόδικης απόφασης που αφορούσε την προδικαστική ένσταση αφού προηγουμένως αποσύρθηκε ο λόγος της έφεσης που αφορούσε την ουσία της προσφυγής.

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

25 1. Από το περιεχόμενο του φακέλλου δεν προκύπτει ότι η επιστολή των εφεσειόντων με ημερομηνία 9/4/1986 περιείχε οποιαδήποτε ουσιώδη νέα στοιχεία ώστε να ενεργοποιείται η υποχρέωση του Διευθυντή να προβεί σε νέα έρευνα και επανεξέταση της πρώτης εκτελεστής του απόφασης. Το πολύ μεταγενέστερο γεγονός της τυχαίας καταστροφής του αυτοκινήτου των εφεσειόντων, το οποίο κατείχαν παράνομα, δεν επιβάλλει στον Διευθυντή την υποχρέωση να τροποποιήσει τη βάση της εκτίμησης του καταβλητέου δασμού, υποβιβάζοντας την αγοραία αξία του αυτοκινήτου κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης, στην αγοραία αξία του αυτοκινήτου μετά την ολοσχερή καταστροφή του.

35 2. Η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη εφόσον καταχωρήθηκε πολύ αργότερα από την εκπνοή της προθεσμίας των 75 ημερών

που προνοεί το Άρθρο 146.3 του Συντάγματος.

3. Η οποιαδήποτε απόφαση πάνω στο θέμα της προδικαστικής ένστασης δεν θα ωφελήσει τους εφεσείοντες λόγω της απόσυρσης του λόγου που αφορούσε την ουσία της προσφυγής.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα υπέρ των εφεσιβλήτων. Η προσβαλλόμενη απόφαση του Διευθυντή επικυρώνεται στην ολότητά της. 5

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανώτατου Δικαστηρίου Κύπρου (Στυλιανίδης, Δ) που δόθηκε στις 19 Απριλίου, 1990 (Προσφυγή αρ. 157/87) με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή των εφεσείοντων εναντίον της ανακλητικής απόφασης του εφεσιβλήτου αρ.2 ημερομηνίας 27/3/86 και απόφασής του της ίδιας ημερομηνίας να επιβάλει στους εφεσείοντες την καταβολή δασμού £4,565.91 σεντ επί του αυτοκινήτου PP750 και £200.- πρόστιμο. 10 15

Κ. Μελάς, για τους εφεσείοντες.

Δ. Παπαδοπούλου (κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για το Γενικό Εισαγγελέα. 20

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Ι. Πογιατζής.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Οι Εφεσείοντες είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης που συστάθηκε με βάση τον περί Εταιρειών Νόμο, Κεφ.113, στις 13/2/84. Η Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου επέτρεψε τη σύσταση της ως άνω υπεράκτιας εταιρείας. 25

Δυνάμει του άρθρου 11(2) των περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμων του 1978 έως 1981, το Υπουργικό Συμβούλιο εξέδωσε και δημοσίευσε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας Αρ. 1703, Παρ. ΙΙΙ(Ι), Κ.Δ.Π 151/81, σ.511, διάταγμα με το οποίο προστέθηκε το εδάφιο 18 στην κλάση Ο1, σύμφωνα με το οποίο "μηχανοκίνητα οχήματα των κλάσεων 87.02.11 και 87.02.19 εισαγόμενα, και πας γραφειακός και οικιακός εξοπλι- 30

5 σμός, πλήν των επίπλων, εισαγόμενος, υπό αλλοδαπών εταιρειών ή αλλοδαπού προσωπικού αυτών”, δικαιούνται σε αδασμολόγητες διευκολύνσεις. Σύμφωνα με το ίδιο διάταγμα αλλοδαπή εταιρεία θεωρείται εταιρεία ή επιχείρηση η οποία διατηρεί γραφείο στη Δημοκρατία και ασχολείται αποκλειστικά με δραστηριότητες εκτός Κύπρου.

10 Στις 24/5/84, η Εφεσείουσα ζήτησε από το Διευθυντή Τμήματος Τελωνείων (εφεξής ο “Διευθυντής”) τη χορήγηση αδασμολόγητων διευκολύνσεων με βάση τον κώδικα απαλλαγής του πιο πάνω διατάγματος.

15 Στις 26/6/84, οι Εφεσειόντες υπέγραψαν δήλωση με την οποία αναλάμβαναν την υποχρέωση να καταβάλουν στις Τελωνειακές Αρχές οποιοδήποτε ποσό που θα καθίστατο πληρωτέο υπό μορφή τελών ή ποινών λόγω πράξης ή παράλειψης δικής τους ή των εργοδοτούμενων τους αναφορικά με εμπορεύματα που εισήχθησαν δυνάμει της υπό όρους απαλλαγής αρ. 01.18.

Ο Διευθυντής ενέκρινε την ως άνω αίτηση των Εφεσειόντων και κοινοποίησε σ’ αυτούς την έγκρισή του με επιστολή ημερομηνίας 17/8/84.

20 Με βάση την πιο πάνω απόφαση του Διευθυντή οι Εφεσειόντες εκτελώνισαν, χωρίς την καταβολή δασμού, ένα αυτοκίνητο μάρκας BMW 320 με αριθμό εγγραφής PP750.

25 Μετά από πληροφορίες που η Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου έδωσε στο Διευθυντή στις 5/10/85, ο Διευθυντής διεξήγαγε σχετική έρευνα και διαπίστωσε ότι οι Εφεσειόντες δε διατηρούσαν γραφεία στην Κυπριακή Δημοκρατία, ούτε εργοδοτούσαν οποιοδήποτε μόνιμο υπάλληλο. Ως εκ τούτου, δε δικαιούνταν στο ευεργέτημα του αδασμολόγητου.

30 Στις 21/3/86, ως αποτέλεσμα των ως άνω διαπιστώσεών του, ο Διευθυντής ανακάλεσε την απόφασή του για απαλλαγή από εισαγωγικό δασμό για το εν λόγω αυτοκίνητο των Εφεσειόντων και επέβαλε την καταβολή δασμού ανερχόμενου σε £4.565,91 σεντ. Επέβαλε επίσης την καταβολή ποσού £200 ως συμβιβαστική ποινή για τη χρήση του εν λόγω αυτοκινήτου από μη δικαιούμενο πρόσωπο, πληρωτέου εντός ενός μηνός. Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στους Εφεσειόντες με επιστολή ημερομηνίας 27/3/86.

Στις 9/4/86 οι Εφεσείοντες υπέβαλαν ένσταση μέσω των λογιστών τους και ζήτησαν την αναθεώρηση της πιο πάνω απόφασης, χωρίς ποτέ να καταβάλουν οποιοδήποτε από τα ποσά που τους επεβλήθησαν, ενώ εξακολουθούσαν να έχουν στην κατοχή τους το αδασμολόγητο αυτοκίνητο.

5

Στις 24/11/86, δηλαδή οκτώ περίπου μήνες μετά την κοινοποίηση σ' αυτούς από το Διευθυντή της επίδικης ανακλητικής απόφασης, οι Εφεσείοντες ζήτησαν εξουσιοδότηση να καταβάλουν το σχετικό δασμό δηλώνοντας ταυτόχρονα ότι το αυτοκίνητό τους καταστράφηκε στο μεταξύ ολοσχερώς λόγω εμπλοκής του σε τροχαιό ατύχημα.

10

Με την επιστολή του στους Εφεσείοντες με ημερομηνία 15/12/86, ο Διευθυντής, αφού παρατήρησε ότι η πληρωμή του δασμού και του συμβιβαστικού προστίμου είχαν ζητηθεί με επιστολή του με ημερομηνία 27/3/86, κατέληξε καλώντας τους Εφεσείοντες να καταβάλουν το δασμό και το πρόστιμο όπως είχαν εξ αρχής καθοριστεί και προειδοποίησε ότι αν δε συμμορφωθούν θα λάμβανε δικαστικά μέτρα εναντίον τους για την είσπραξη των εν λόγω ποσών.

15

Με επιστολή του με ημερομηνία 24/12/86, ο δικηγόρος των Εφεσείοντων, αφού αναφέρθηκε στο ιστορικό της υπόθεσης, ζήτησε την επανεξέταση της απόφασης του Διευθυντή, ισχυριζόμενος ότι τόσο ο δασμός όσο και το πρόστιμο που επεβλήθησαν ήταν υπερβολικά εν όψει του περιεχομένου της επιστολής των ελεγκτών τους με ημερομηνία 9/4/86.

20

25

Ο Διευθυντής απάντησε στους Εφεσείοντες με επιστολή του με ημερομηνία 26/1/87 η οποία έχει ως εξής:

“Αναφέρομαι στην επιστολή σας με ημερομηνία 24 Δεκεμβρίου 1986, σχετικά με το πιο πάνω θέμα και επιθυμώ να σας πληροφορήσω τα ακόλουθα:

30

Η έγκριση της πιο πάνω εταιρείας έχει ανακληθεί με την επιστολή μου με τον ίδιο αριθμό και ημερομηνία 27 Μαρτίου 1986, για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτή και η ανάκλησή της εξακολουθεί να ισχύει.

Σαν αποτέλεσμα της ανάκλησης της έγκρισης ήταν και η απαίτησή μου για την πληρωμή του δασμού για το όχημα BMW με αρ. εγγραφής PP 750 που αναλογούσε αρχικά, δηλαδή

35

£4.565,91. Η θέση που προβάλλετε ότι οι πληρωτέοι δασμοί για το όχημα αυτό θα πρέπει να υπολογιστούν με βάση τη σημερινή αξία του, μετά το δυστύχημα που είχε πρόσφατα, δεν ευσταθεί και δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή.

- 5 Επίσης σας πληροφορώ ότι οι πελάτες σας δεν έχουν καταβάλει ακόμα ούτε το ποσό των £200.- που προσφέρθηκε για συμβιβασμό αδικήματος που διέπραξαν επιτρέποντας σε μη δικαιούχο πρόσωπο να χρησιμοποιεί το όχημα αυτό.

- 10 Καλείσθε λοιπόν, για τελευταία φορά, όπως μέχρι τις 14 Φεβρουαρίου 1987 διευθετήσετε την πληρωμή των πιο πάνω ποσών.

Αν η πληρωμή γίνει με επιταγή θα πρέπει η επιταγή να είναι δίγραμμη, πιστοποιημένη “καλή για πληρωμή” από την τράπεζά σας και πληρωτέα στο Διευθυντή Τμήματος Τελωνείων.”

- 15 Οι Εφεσείοντες καταχώρησαν την προσφυγή τους με αρ.157/87 στις 28/2/87. Η προσφυγή αυτή στρέφεται εναντίον της ανακλητικής απόφασης του Διευθυντή με ημερομηνία 27/3/86 (βλ. θεραπεία παραγράφου 1 της Αίτησης). Στρέφεται επίσης εναντίον της απόφασης του Διευθυντή, της ίδιας ημερομηνίας, να απαιτήσει από
20 τους Εφεσείοντες την καταβολή δασμού £4.565,91 σεντ επί του αυτοκινήτου PP 750 και £200 προστίμου (βλ. θεραπεία παραγράφου 2 της Αίτησης). Τέλος η προσφυγή στρέφεται και εναντίον της απόφασης του Διευθυντή να εκτιμήσει την αξία του αυτοκινήτου κατά το Μάρτιο 1986 και όχι με βάση την αξία του σε οποιοδήποτε
25 άλλο μεταγενέστερο χρόνο (βλ. θεραπεία 3 της Αίτησης). Η τελευταία αυτή απόφαση του Διευθυντή είναι προφανώς εκείνη που περιέχεται σε επιστολή του, στους Εφεσείοντες με ημερομηνία 26/1/87 στην οποία έχουμε ήδη αναφερθεί.

- 30 Ο μόνος λόγος ακύρωσης που αναπτύχθηκε στην αγόρευση του δικηγόρου των Εφεσείοντων ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου ήταν ότι ο Διευθυντής δεν διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα και ως εκ τούτου η προσβαλλόμενη απόφασή του λήφθηκε με πλάνη περί τα πράγματα.

- 35 Ο δικηγόρος του Διευθυντή ήγειρε προδικαστική ένσταση ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη. Ισχυρίστηκε ότι η ανακλητική απόφαση του Διευθυντή που κοινοποιήθηκε στους Εφεσείοντες στις 27/3/86, είναι η μόνη εκτελεστή διοικητική πράξη και ότι η προσβολή της με την παρούσα προσφυγή είναι εκπρόθεσμη. Ισχυρί-

στηκε ακόμα ότι οποιαδήποτε μεταγενέστερη απόφαση του Διευθυντή περιλαμβανομένης εκείνης που περιέχεται στην επιστολή του προς τους Εφεσείοντες με ημερομηνία 26/1/87, είναι απλώς βεβαιωτική της εκτελεστής απόφασης ημερομηνίας 27/3/86 και ότι η προσφυγή είναι ως εκ τούτου απαράδεκτη στην ολότητά της. 5

Ο δικηγόρος των Εφεσειόντων εισηγήθηκε την απόρριψη της προδικαστικής ένστασης με το αιτιολογικό ότι η επιστολή των ελεγκτών των Εφεσειόντων προς το Διευθυντή με ημερομηνία 9/4/86 περιείχε νέα στοιχεία αναφορικά με τα οποία ο Διευθυντής διεξήγαγε νέα έρευνα και έλαβε νέα εκτελεστή απόφαση την οποία κοινοποίησε στους Εφεσείοντες με την επιστολή του ημερομηνίας 26/1/87. 10

Το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή για τους ακόλουθους δύο αυτοτελείς λόγους. Πρώτο, δέχτηκε ως βάσιμη την προδικαστική ένσταση του Διευθυντή και έκρινε ότι η προσφυγή, στο βαθμό που αναφέρεται στην απόφαση ημερομηνίας 27/3/86, ήταν εκπρόθεσμη· στο βαθμό δε που αφορά την απόφαση ημερομηνίας 26/1/87, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της παραγράφου 3 της Αίτησης, η προσφυγή ήταν απαράδεκτη γιατί η απόφαση αυτή ήταν απλώς βεβαιωτική και δεν ενείχε τον αναγκαίο εκτελεστό χαρακτήρα. Και δεύτερο, έκρινε ότι ο ισχυρισμός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν προϊόν πλάνης περί τα πράγματα ήταν ανυπόστατος. Το πρωτόδικο Δικαστήριο, δηλαδή, προχώρησε και εξέτασε την προσφυγή στην ουσία της παρά την κατ' αρχή κρίση του όσον αφορά το απαράδεκτο της προσφυγής και την αποδοχή εκ μέρους του της προδικαστικής ένστασης. 15
20
25

Στην ειδοποίηση εφέσεώς τους οι Εφεσείοντες αμφισβητούν την ορθότητα του συμπεράσματος του πρωτόδικου Δικαστηρίου τόσο όσον αφορά την προδικαστική ένσταση όσο και το εύρημα για ανυπαρξία οποιασδήποτε πλάνης αναφορικά με τα πράγματα. Ο ευπαίδευτος δικηγόρος των Εφεσειόντων απέσυρε εντούτοις ενώπιόν μας το λόγο έφεσης που αφορά την ουσία της προσφυγής και περιόρισε την έφεσή του κατά του μέρους της πρωτόδικης απόφασης που αφορά την προδικαστική ένσταση. 30
35
Κάτω από αυτές τις περιστάσεις, η οποιαδήποτε απόφασή μας πάνω στο θέμα της προδικαστικής ένστασης δε θα ωφελήσει τους Εφεσείοντες εφόσον και στην περίπτωση ακόμα που θα εκρίναμε την προσφυγή παραδεκτή στην ολότητά της, δεν παρέμεινε λόγος ακύρωσης ο οποίος να οδηγήσει, σε περίπτωση που 40

θα τεκμηριωθεί, σε ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης του Διευθυντή. Υπενθυμίζουμε επί του προκειμένου ότι με την απόσυρση του λόγου εφέσεως αναφορικά με τον ισχυρισμό για πλάνη του Διευθυντή περί τα πράγματα, το εύρημα του πρωτόδικου Δικαστηρίου για άνυπαρξία οποιασδήποτε πλάνης, κατέστη τελεσίδικο.

Θα προχωρήσουμε, εντούτοις, να εξετάσουμε σε συντομία την ορθότητα της πρωτόδικης απόφασης αναφορικά με την προδικαστική ένσταση.

10 Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι η απόφαση του Διευθυντή ημερομηνίας 27/3/86 αναφορικά με την οποία ζητείται η θεραπεία των παραγράφων 1 και 2 του δικογράφου της Αίτησης είναι εκτελεστή διοικητική απόφαση. Δεν υπάρχει επίσης αμφιβολία ότι η προσφυγή, στο βαθμό που στρέφεται ενάντιον της

15 απόφασης αυτής, είναι εκπρόθεσμη εφόσον καταχωρήθηκε στις 28/2/87, δηλαδή πολύ αργότερα από την εκπνοή της αποτρεπτικής προθεσμίας των 75 ημερών που προνοεί το άρθρο 146.3 του Συντάγματος. Κάτω από αυτές τις περιστάσεις, το μοναδικό ερώτημα που εγείρεται είναι κατά πόσο η επιστολή των Εφεσειόντων με ημερομηνία 9/4/86 περιείχε οποιαδήποτε ουσιώδη νέα στοιχεία ώστε να ενεργοποιείται η υποχρέωση του Διευθυντή να προβεί σε νέα έρευνα και επανεξέταση της πρώτης εκτελεστής του απόφασης. Από το περιεχόμενο του φακέλου δεν τεκμηριώνεται ότι ο επί του προκειμένου ισχυρισμός των Εφεσειόντων

25 είναι βάσιμος. Δεν μπορεί επίσης να λεχθεί ότι το πολύ μεταγενέστερο γεγονός της τυχαίας καταστροφής του αυτοκινήτου των Εφεσειόντων, μπορεί να επηρεάσει την ορθότητα της προγενέστερης απόφασης του Διευθυντή, ημερομηνίας 27/3/86, η οποία λήφθηκε με βάση τα τότε δεδομένα. Η μεταγενέστερη καταστροφή του αυτοκινήτου ενώ βρισκόταν παράνομα, στην κατοχή των Εφεσειόντων, δεν επιβάλλει στο Διευθυντή την υποχρέωση να τροποποιήσει τη βάση της εκτίμησης του καταβλητέου δασμού, υποβιβάζοντας την αγοραία αξία του αυτοκινήτου κατά το χρόνο έκδοσης της απόφασης, στην αγοραία αξία του αυτοκινήτου μετά την ολοσχερή καταστροφή του.

30

35

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, το συμπέρασμα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη στην ολότητά της, δηλαδή εκπρόθεσμη όσον αφορά την απόφαση ημερομηνίας 27/3/86 και απαράδεκτη λόγω της βεβαιωτικής φύσης της απόφασης ημερομηνίας 26/1/87, είναι απόλυτα ορθή. Ως εκ τούτου, η έφεση απορρίπτεται με έξοδα υπέρ των Εφεσιβλήτων,

40

τα οποία να καθοριστούν από τον Πρωτοκολλητή. Η προσβαλλόμενη απόφαση του Διευθυντή επικυρώνεται στην ολότητά της.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.